

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. december 2009
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2009-150-1436
Dok.: SJE43112

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 112 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karen Hækkerup (S).

Brian Mikkelsen

/

Nicolai Pii

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 112 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes oplyse, om Camilla Broe er dårligere økonomisk stillet mht. at kunne afholde faste udgifter, fordi hun er udleveret til USA end hvis hun havde været varetægtsfængslet i Danmark”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, hvortil der henvises:

”Hjemmelen til at afholde udgifter til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus, findes i lov om aktiv socialpolitik.

Ifølge § 3 gælder loven for ”enhver, der opholder sig lovligt her i landet”. Dette gælder således også for udlændinge med lovligt ophold i landet, hvis de i øvrigt opfylder betingelserne. Også i international sammenhæng betragtes ydelser efter denne lov som ikke-eksportable – modsat sikringsydelse som f.eks. pension.

Dette er præciseret i lovens § 5, hvoraf fremgår, at personer, der opholder sig i udlandet, ikke kan få hjælp efter denne lov.

Kommunen kan dog i medfør af stk. 2 i særlige tilfælde tillade, at retten til hjælp bevares under kortvarige ophold i udlandet, hvis modtageren deltager i aktiviteter, der er led i tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller revalidering efter denne lov, modtageren udøver aftalt eller fastsat samvær, som ikke kan foregå her i landet, med egne børn under 18 år, modtageren har brug for nødvendig lægebehandling, som den pågældende ikke kan få her i landet, eller der i øvrigt foreligger ganske særlige forhold, f.eks. besøg hos en nær pårørende, der er alvorligt syg.

Endvidere er det jf. stk. 3 en betingelse for at bevare hjælpen i udlandet, at opholdet ikke hindrer, at modtageren kan opfylde de almindelige betingelser for hjælp, herunder at den pågældende kan tage imod tilbud om arbejde eller tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Som beskæftigelsesministeren oplyste ved besvarelse af spørgsmål 1298 (REU alm. del) 2008-2009, har Ankestyrelsen i forbindelse med strafafsoning fortolket dette princip i to afgørelser:

Af principafgørelse A-3-99 fremgår, at en ansøger, der boede i Danmark og var under afsoning af fængselsstraf i udlandet af en varighed på minimum 9 måneder, ikke var berettiget til

økonomisk hjælp til betaling af husleje i Danmark under afsoningen. Ankestyrelsen fandt ikke, at ansøgeren opfyldte hovedreglen om, at udbetaling af hjælp forudsætter ophold her i landet.

Under pågældendes varetægtsfængsling i udlandet havde kommunen ydet hjælp med tilbagebetalingspligt til betaling af husleje i Danmark i en tre måneders periode indtil domfældelsen. Ankestyrelsen har ikke taget stilling til lovligheden af denne afgørelse, idet den ikke er påklaget. Men både Nævnet og Ankestyrelsen tager eksplicit stilling til, at ophold i udlandet på grund af fængselsophold ikke er et ganske særligt forhold, der kan begrunde udbetaling af hjælp.

Af principafgørelse O-126-94 fremgår, at en ansøger, der boede og arbejdede i udlandet, under afsoning af en fængselsstraf i Danmark ikke var berettiget til hjælp til dækning af huslejen i udlandet.

I relation til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik er det således af stor betydning, om den pågældende ansøger opholder sig i Danmark eller i udlandet. Danske statsborgere, der opholder sig i udlandet og har behov for hjælp, er i stedet henvist til at søge hjælp hos de pågældende landes myndigheder, på samme måde som herboende udlændinge er henvist til at søge hjælp hos danske myndigheder.”